

१ परोक्षिज्ञायांभेदे भा० आदिपर्वणि ६५ अध्याये ।

बाहुवल न० इत० । युद्धोपयोगिनि बाहुविक्रमे ।

बाहुभूषा स्त्री इत० । नेयूरे हेमच० ।

बाहुमात्र लि० बाहुः प्रमाणमस्य बाहु+मात्रच् । बाहु-
परिमाणे स्त्रियां ङीप् “बाहुमात्रः चुचः” कात्या०श्रौ०
१।१।२७ ।

बाहुमूल न० इत० । कर्णे (काँक) (वगल) ख्याते अमरः ।

बाहुयुद्ध न० इत० । नियुद्धे अमरः ।

तत्प्रकारः भा० वि० १२ अ० यथा

“कृतप्रतिहतैश्चैवाहुभिश्च सुसङ्घटैः । सन्निपातावधू-
तेषु प्रमाणोन्मथनैस्तदा । ज्ञेयैस्तुष्टिभिश्चैव वरा-
होद्भूतनिःस्त्रनैः । तलैर्वज्रनिपातैश्च प्रसूताभिस्तथैव
च । यनाकानखपातैश्च पादोद्भूतैश्च दाहयैः । जातुभि-
श्चाग्निनिर्घनैः शिरोभिश्चावघट्टनैः । तदुद्भूतमवघट्टनै-
रभयस्तं बाहुतेजसा । वज्रप्रायेण शूराणां समाजोत्सव
सन्निधौ । शराजत जनः सर्वः शीतक्रुद्धनिनदोत्थितः ।
बलिनोः संयुगे राजन् । दलवागवयोरिव । प्रकर्षणाकर्ष-
णयोरभ्याकर्षविकर्षणैः । आकर्षणरथान्योन्यं जातु-
मिवापि जल्लसः । मू० “कृतं कचिद्देशे निपीडनं प्रतिहतं
तस्य शोधनम् । सुसङ्घटैः सुटिपहणेन लयीकृतैः सकङ्क-
टैरिति पाठे सकचैः सकिचैर्वा “कङ्कटो बाहुवरणे
कचैः कठिने किचै” इति विश्वः सन्निपातोऽङ्गसंघटनम्
अवधूतं तेनैव दूरीकरणं प्रभाषादय उक्ता कलशस्थे
“निपात्य मेघणं भूमौ प्रमाद्य इति कथ्यते । यत्तूत्या-
याङ्गमथनं तदुन्मथनमुच्यते । ज्ञेयणं कथ्यते यत्तु-
स्यानात् प्रत्यावनं कृतात् । उभयोर्भुजयोर्दृष्टिदोमध्ये
निपात्यते । सुटिहिरच्यते तज्जैर्मज्जिद्विद्याविशारदैः । अ-
वाङ्मुखा स्तब्धगतं भूमिमवित्वा तथैव यः । विप्रस्य शब्दः
स भवेद्दराहोद्भूतनिःस्त्रनः । तलैर्वज्रनिपातैर्वज्रवदुद-
पातैश्चमेदैः । “यक्षुल्याः प्रसूतास्तास्तु प्रसूता या उदो-
रिताः । अज्जी ददा वषा विप्रशासका वाङ्मुखी कृता” ।
तस्यानखपातैः पादोद्भूतैः पादप्रसारणेनाक्षेपैः जातुभिः
शिरोभिश्च तर्तयवघट्टनैरास्त्रास्त्रनैः अग्निनिर्घैरित्युभय-
विशेषणम् । अगस्तं निन्द्यं यद्योक्तं तत्रैव “बाहुयुद्धं हि
जलानामयस्त्रसृग्भिः अतम् । मृतस्य तत्र न स्वर्गो दशो-
मेहापि विद्यते” इति । वज्रप्रायेण बलेन शरीर-
मलेन प्रायेण मानसवर्चनं च । शीतक्रुद्धनिनदः
हीहीयन्दोच्चारणेन यत्किञ्चिद् बलवत्प्रापणम् । तत्स-

हितः । “आलस्य क्रोडीकरणं प्रकर्षणसुदाहृतम् ।
आकर्षणं लोलयैव शम्भुखीकरणं कृतम् । पुरः पश्चात्
पार्श्वयोश्चाभ्याकर्षो अमथं तथा । पश्चात् प्रपातनं वेगा-
दिकर्षणसुदाहृतम्” नीलक० ।

बाहुल्य पु० बहुलानां कृत्तिकानामयं खामी अण् ।

१ वज्रो शब्दच० । बहुलाभिर्युक्तां पौर्णमासी अण् ।

२ कार्तिकपौर्णमास्यां स्त्री ङीप् । सा यत्र मासे पुन-

रण् । ३ चान्द्रकार्तिकमासे पु० अमरः । ४ बाहुल्यार्थे

हेमच० । बहुलेन निर्दृष्टम् बहुला० अण् । ५ अनेकसाध्यै

लि० । शुक्ला० इमनिचोऽभावे भावे अण् । ६ बाहुल्ये न० ।

बाहुल्यक न० बहुलेन बहुलपङ्क्तेन निर्दृष्टं बहुला० अण्

संशयां कन् । व्याकरणोक्तवर्गोपाधिरहिते विधानादौ

यत्र यहिधीयते तत्र कचिच्च स्यात् कचिच्चा स्यात्

कचिन्ततोऽन्यथापि स्यादित्येवं परे विधाननिषेधादौ ।

मनोघ्ना० भावे हुञ् । २ बाहुल्यिका बहुलभावे स्त्री ।

बाहुल्यैय पु० बहुलानामपथ्यं ढक् । कार्तिकेयै अमरः

बाहुशालिन् लि० बाहुभ्यां शाब्दते तद्विक्रमाधिक्येन स्ना-

यते शास्त्र-णिनि । बाहुवीर्याधिक्ययुते स्त्रियां ङीप् ।

बाहुसम्भव पु० बाहुं वज्रवाहुं सम्भवोऽस्य । १ बाहुजे क्षत्रिये

हेमच० । २ वीरुजजातमात्रे लि० ।

बाहुसहस्रभृत् पु० बाहुसहस्रं विभक्तिं भृ-किप् षक् च ।

कार्तवीर्यं लि० कार्तवीर्यशब्दे दृश्यम् ।

बाह्य लि० बहिर्भवः अज् टिङोपः । बहिर्भवे

बाह्यकार्यं पु० नागभेदे भा० आ० १२ अ० ।

बाह्यकुण्ड पु० नागभेदे भा० अ० १०२ अ० ।

बाह्यादि पु० इज् प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणे स च गणः पा० ग०

उक्ता यथा “बाहुं उपबाहुं उपचाकु निवाकु शिवाकु

वटाकु उपदिन्दु दबली दकला चुडा बलाका मूषिका

कुशला कगला भुवका घुवका सुमिला दुर्मिला पुष्करबद्धः

अतुहरत् देवशर्मन् अग्निशर्मन् भद्रशर्मन् सुशर्मन् कुना-

जन् सुनामन् पञ्चन् सप्तन् अष्टन् अमितौजसः (सलो-

पच) सुधावत् उदञ्चु शिरम् नाभं शराविन् करीषीं

क्षेमवज्रिन् शङ्खवतोदिन् खरनादिन् नगरमदिन् प्राक्ता-

रमदिन् लोभन् अजीर्णं कणं युधिष्ठिरं अर्जुनं

साम्बं गदं प्रहृन् रामं उदङ्कं उदकः (संज्ञायाम्) सम्भू-

योऽम्भषोः (सलोपच) बाह्यादिः । बाह्विः कार्त्तिकः ।

बि(वि)ट आक्रोशे भा० पर० सक० सेट् । वे(ने)टति अने(वे)टीत्

विटक पु० पिटक+पुषो० । पिटके अमरे पाठान्तरम् ।